

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

VI. Liturgiae canorae sive sex missae praemissis decem solemnioribus

Königsperger, Marianus

Augustae Vindelicorum, 1743

Widmung

urn:nbn:de:bsz:31-36121

REVERENDISSIMO
PERILLUSTRI
AC
AMPLISSIMO DOMINO
DOMINO
PLACIDO
O. S. P. B.

IN CELEBERRIMO AC EXEMPTO
ALMÆ CONGREGATIONIS BENEDICTI-
NO-BAVARICÆ MONASTERIO
REICHENBACENSI

ABBATI
VIGILANTISSIMO

DOMINO, DOMINO

AC

PATRONO

PLURIMUM GRATIOSO.

REVERENDISSIME
PERILLUSTRIS

AC

AMPLISSIME DOMINE

DOMINE

PRÆSUL,

PATRONE

PERQUAM GRATIOSE.

Nemini obscurum est, quantis olim modulationibus Sabbata sua atque solemnitates celebraverit Synagoga. Vocum varietate & diversis Musicorum instrumentorum generibus Psalmi & Cantica jam tunc exornabantur. Insonuit Laus Dei in Tympano & Choro, in Chordis & Organo, in Cymbalis benesonantibus, in Cymbalis jubilationis. Equidem in Primitiva per Christum fundata Ecclesia, non cultiores Symphonix, non vocum, clangorúmque ad artis amussim exactæ concertationes auditæ sunt; non quod vanitatis aut profani cultûs præferre speciem viderentur; ut adversarii nostri impropere nobis consueverunt; alioquin eadem calumnia Synagogæ quoque impingi posset. Sed quia edendis

edendis lætitiæ signis importuna erat Primorum Christianorum conditio. Quandoquidem, cum per Regiones essent dispersi, persecutorum à Tyrannide profugi, circumeuntes in Melotis tristes, angustiati, fas non erat sacra sua colere in patulis templis, sed in latibulis, in subterraneis Cameris, in remotis angulis & secessibus, ubi non nisi lenior orantium vox profundi debuit. Postquam verò clarificata est per orbem Ecclesia, sensim non ædificari modò fana & Ecclesiæ, apparatusque splendidiore res Divinæ adornari, sed etiam suavisonis melodiis laudes æterni Numinis decantari, tandemque instrumentis quoque musicis magnificentius peragi cæpère. Quem in finem Constantinus Græcorum imperator. An. 757. Carolo M. tum Francorum Regi, ut scribit N. Marianus Scotus in Chronico, varii generis Organa, Germanis Gallisque teste Genebrardo N. eousque incognita dono transmisit, utque cum morem Ecclesiis occidentalibus inveheret, Author fuit. Talibus Studiis & Te REVERENDISSIME AC AMPLISSIME D. D. PRÆSUL, indies occupatum esse, neminem latet. Zelus domus Domini comedit te & magnam Substantiæ tuæ portionem. Quis enim ignorat, quàm sollicitus diu noctuque sis ad opus Dei, conatumque omnem in eo colles, ut non solum ritè Sancteque peragatur laus Divina, sed & locus ipse tanto negotio correspondeat, ac quando voces canentium æterna Cœlestium turmarum referunt. Cantica, Templum ipsius cœli exhibeat simulachrum. Omnem parietem auro aut coloribus vestis, Sanctorumque jubes inscribi vestigiis, tam nativâ expressione, ut sequi planè libeat, & dum curiosi pascuntur oculi, etiam nescius accendatur animus, quòdque vix longa oratione suaderi poterat, depictis persuadeatur exemplis. Hoc nempe Compendium est figurarum, queis Catholica templa ornantur, habere quasi præsentés Divos, habere vitæ Christianæ ideas, fomentum Sanctitatis, solamen peregrinantium. Sedenim dum oculi erudiuntur, æquum est, auribus quoque sua non denegari illicia. Et idcirco non patiebaris Ecclesiæ tuæ, Amplissime Antistes, deesse Musicæ suavitatem, sed vocum æquè atque instrumentorum selectu egregiè personare jussisti, ut dum Supremo Rerum Domino hostiæ, oblationes, orationes, deprecationes præsentantur, mens eo quasi grato quodam vehiculo promptius alacriusque sustollatur in altum aut ex concentu vocum concentum piarum discat affectionum. Quamquam autem illi præclarissimo templo, quod perennaturum Devotionis tuæ in Superos monumentum est, nihil deficere videam; quoniam tamen Zelus tuus infatiabilis est, ac irrequietus, neque prioribus contentus novis identidem rem sacram studet augere incrementis, sumpsisti mihi animum, ut considerem, non indignè TE laturum, si Liturgias has recenter natas Tuo Nomini inscribere auderem. Accipe itaque, REVERENDISSIME D. D. PRÆSUL, gratiofo annutu hanc, quàm tibi humillimè dico, quantumvis

tumvis tenuem opellam: Noli eam oculis aut auribus dedignari, sed patere, ut exasciatis, quibus Chorus tuus abundat, artefactis Musicis etiam moduli mei alterna vice subludant, & quemadmodum, Statio l. 5. Sylv. canente, angusta phaselus in eodem æquore -----
----- immensi partem sibi vendicat Austri:

ita gracilis mea Musa tuo augusto in Templo partem sibi vendicet auræ; & si non velut Orpheo sua Cythara ædificandæ Trojæ, ita tibi, qui aliunde ingeniosus Architectus es, absolvendæ Sacræ fabricæ deserviet; at saltem ædificandis auditoribus, ut spero, modesto contentu laborabit, novoque Templo novum melos admodulabitur. Eadem parem Tibi cum illo æviternitatem ac Supernæ Benedictionis apprecatur Cumulum, qualem olim in Salomonicum illum, ejusque Sapientissimum Conditorem descendisse legimus. Quod dum intimis voveo affectibus, pariter demississima cum observantia tuis gratiosis favoribus humillimè me Commendo.

Reverendissimæ ac Amplissimæ Dignitatis tuæ.

Infimus Servorum

F. MARIANUS KÖNIGSPERGER.